

Bezoek Interschool COA Ter Apel

20 februari 2018

Vanmiddag brengen we een bezoek aan de Interschool, basisschool voor anderstaligen, op het COA (Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers) terrein in Ter Apel.

Op het COA terrein wonen vluchtelingen en uitgeprocedeerde asielzoekers. Hun kinderen gaan naar deze school. Sommigen blijven langere tijd op het COA terrein, maar er zijn ook kinderen die na een paar dagen alweer moeten verhuizen naar een andere plek. Ook zitten er geadopteerde kinderen en kinderen van statushouders op deze school. Zij mogen in Nederland blijven en wonen in de omliggende dorpen

Op de school zitten kinderen van 4 t/m 13 jaar, met soms wel 40 verschillende nationaliteiten. Ieder jaar zijn er rond de 400 leerlingen. Elke dag wisselt het aantal. De interschool biedt een veilige, kansrijke en bovenal wereldse leeromgeving, waarin leerlingen de mogelijkheid krijgen weer te ontdekken dat ze er toe doen.

We worden hartelijk ontvangen door een aantal juffen. Juf Anita (directrice en 7 jaar werkzaam op de Interschool) praat in het Afghaans tegen ons. Wat zegt ze toch allemaal? Terwijl ze tegen ons praat gebruikt ze vooral ook gebaren om ons duidelijk te maken wat ze bedoelt. Lichaamstaal: heel belangrijk bij het communiceren met de kinderen die op deze school zitten. Want hoe moet je iets duidelijk maken, als je elkaars taal niet spreekt. In een vreemd land met vreemde mensen, vreemde gewoontes en ook nog die moeilijke taal, waar ze niets van begrijpen. Gelukkig hebben ze op deze school allerlei middelen om met elkaar te kunnen communiceren. Er wordt veel

gebruik gemaakt van kleuren, tekeningen en pictogrammen. Iedere groep wordt aangegeven met een kleur, niet zoals bij ons met een cijfer. Zo weten de kinderen al gauw in welke groep ze les krijgen. De leerlingen zien door middel van een foto op het digibord wat ze gaan doen en een klokje geeft aan hoelang ze er mee bezig gaan. Ze hebben veel hulp nodig bij taal, de meeste kinderen gingen niet naar school in hun eigen land. Het hoofdoel is op deze school om de kinderen Nederlands te leren. Het is voor de kinderen erg wennen hier. Door alles wat ze meegemaakt hebben en nog meemaken, moeten ze ook proberen te leren met hun gevoelens om te gaan.

Dit is een neutrale school, geloof speelt geen rol. Op school is het erg belangrijk dat de kinderen de sociale normen en waarden leren.

Iedere maandag wordt er op het podium in de school een thema uitgebeeld. Bijvoorbeeld hoe moet ik reageren als ik ruzie krijg? Er wordt die week dan gekeken hoe de kinderen ermee omgaan. De held van de week is degene die dit zo goed mogelijk heeft gedaan.

Veel indruk maakt het bezoek aan het speltherapie lokaal, waar vooral kinderen worden begeleid die 'een trauma' hebben meegemaakt door de oorlog in hun land, of tijdens hun vlucht naar.... 'het onbekende!'

We gaan ook even in de klas kijken. In iedere klas hangen de foto's van de juf of meester, zodat de kinderen weten wie er voor de klas staat die dag. En op iedere deur hangt een plaatje met 2 poppetjes, zwart = wit staat eronder. Wat je huidskleur ook is, iedereen is gelijk. Overal hangen plaatjes, om alles zo duidelijk mogelijk te maken.

Ook al zijn de kinderen soms maar kort hier, ze leren zo goed mogelijk de taal, rekenen, samen spelen en de gewoontes hier in Nederland. Een grote pluim voor de leerkrachten! Wat een engelengeduld moeten zij hebben om deze kinderen wat bij te brengen! Bijzonder is het ook om te zien hoe snel deze kinderen dingen op pakken en zich ontwikkelen.

Er worden tussendoor ook vragen gesteld. Iemand vraagt aan een juf of ze het lastig vindt om hier les te geven. In het begin is het vreemd om les te geven aan kinderen die een andere taal spreken. Maar het went best wel snel. Het blijft alleen lastig als kinderen boos of verdrietig zijn. Op de vraag of de kinderen graag naar school gaan, vertelt de juf dat de kinderen het vaak heel fijn vinden dat ze naar school kunnen, even weg van de spanningen thuis. Rust is een belangrijke factor op school.

Ze wonen hier op het opvangcentrum soms met 3 gezinnen uit verschillende landen in één huis. Ze spreken elkaars taal niet en hebben verschillende gewoontes.

Na de rondleiding mogen de kinderen nog vragen stellen. Heel veel zijn het er niet, want tijdens de rondleiding is al veel verteld. Het was een leerzame middag.

